

[Hans Jørgen Jensen]

har ført til, at vi i virkeligheden næsten i samdrægtighed herinde i folketinget når frem til, at der nu skal føres drøftelser med arbejdsmarkedets parter i god tid forud for de forhandlinger, der vil omhandle overenskomsterne 1985-87.

For så vidt skulle der vel ikke være grund til at føje så mange ting yderligere til, men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at jeg for nogle få dage siden var til en konference i Oslo, hvor det internationale funktionærforbund for Europaområdet drøftede arbejdstidsproblemerne, og hvor jeg fik den oplysning, at vide kredse på det hollandske arbejdsmarked i 1986 vil have 36 timers arbejdsuge, og at man samtidig vil have 6 ugers ferie for de ældste grupper på arbejdsmarkedet. Jeg synes nok, det kan give anledning til, at man netop tager med i vurderingen, som flere har været inde på, at arbejdstidsnedsættelsen helst skal ske i en fornuftig takt inden for det samarbejde, vi bl.a. har på europæisk plan.

Men en anden vigtig ting, jeg synes det er vigtigt at få med i debatten, er det, som fru Lone Dybkjær var inde på, og som jo er sagt til trivialitet, men som ikke kan siges for tit, nemlig at maskinerne overtager mere og mere af det menneskelige arbejde. Derfor er der efter min opfattelse så meget mere behov for, at vi drøfter, hvad vi så skal gøre på de arbejdsmæssige områder, sådan at vi i virkeligheden kommer det i møde og ikke bare venter, og jeg forstod, at det også var det, der lå i fru Lone Dybkjærs bemærkninger derom.

Jeg synes desuden, det er værd at bemærke det, som fru Lone Dybkjær videre var inde på, nemlig at vi anvender 20-25 mia kr. til understøttelse, og at der er en række ting, som gjorde det værd at overveje, om samfundet ikke ville være i stand til at løse de arbejdsløses problemer på en mere hensigtsmæssig måde, ikke bare ved at give dem understøttelse, men ved at de kommer med ind i arbejdsprocessen - sådan forstod jeg det - og deri ligger vel, at man skal have den naturlige fordeling af arbejdet, der var tale om.

I øvrigt synes jeg, der har været mange ting fremme både om barselorlovens længde, spørgsmålet om ferie, om overarbejde og dobbeltarbejde, og om det skal være den daglige arbejdstid eller den ugentlige arbejdstid, man skal se på. Jeg synes, der er rigeligt stof, og vi glæder os til at få den redegørelse

i hvert fald ved årets udgang. Jeg tror, arbejdsministeren vil komme med et godt materiale, der kan danne et godt grundlag for arbejdsmarkedets parter og måske også for os, hvis vi skal ind i billedet på lovgivningsområdet, så vi kan være forberedt netop til perioden 1985.

Dyremose (KF):

Jeg forstod, at hr. Svend Auken var glad for, at der nu så ud til at være et så stort flertal for dagsordenen, men hr. Svend Auken kunne dog ikke undlade at forsøge at skabe et lille skisma i regeringspartierne med hensyn til fortolkningen af, hvad regeringspartierne sagde. Da nu hr. Svend Auken i et af sine indlæg meget poetisk talte om behovet for at vaske øregangene, vil jeg minde om, at det, både hr. Steffensen og jeg sagde, var, at arbejdsløsheden er et stort problem. Det diskuterer vi gerne, også her i dag i forbindelse med forespørgslen, og det sagde jeg også.

Det, jeg udtrykte betænkelighed ved, var den situation, at forespørgslen skulle lede frem til lovindgreb, og den betænkelighed er jeg sikker på at hr. Steffensen deler. Derfor er jeg bange for, hr. Svend Auken, at der ikke er anledning til at forsøge at drive kiler ind mellem regeringspartierne. I øvrigt er jeg glad for hr. Svend Aukens helt klare tilkendegivelse af, at socialdemokratiet ikke ønsker at lovgive hen over hovedet på arbejdsmarkedets parter hverken i dette spørgsmål eller i andre spørgsmål, og jeg tillader mig at fortolke det på den måde, at hr. Svend Auken altså ikke ønsker, at der sker lovgivning hen over hovedet på nogen af parterne. Det vil sige, at hr. Svend Auken vil være lydør, såfremt blot en af parterne er modstander af en lovgivning. Det synes jeg er vigtigt, og det synes jeg også ligger inden for rammerne af den dagsorden, som er fremsat, og det er en af grundene til, at vi fra konservativ side kan støtte dagsordenen.

Om dagsordenen vil jeg i øvrigt sige, at der er en lille tendens til, at det andet afsnit i dagsordenen delvis overflødiggør det mere lyriske, som står i første afsnit. Første afsnit er jo ikke så konkret, men er mere principielt og overordnet. Det væsentlige og det konkrete er, at man nu skal tilvejebringe et grundlag for at vurdere de samfundsmæssige virk-